

Historie Sektoru 42

I když nikdo nepochybuje nad tím, že lidská civilizace existovala ještě dlouho předtím, než byl osídlen Sektor 42, z této minulosti se do dnešních časů moc informací nezachovalo. A ty, které ano, jsou zpravidla přísně utajeny a hlídané v archivech centrální vlády. Není pochyb, že ještě před kolonizací Sektoru 42 byly lidské technologie i kultura velice vyspělé, mnoho těchto znalostí však bylo bohužel ztraceno v rámci tzv. Exodu a následného osídlování centrálních světů Sektoru 42. Následující desetiletí však lidé znovu našli ztracené technologie i znalosti a vrátili se opět na cestu vzestupu.

Dnes se datuje celých 274 let po přistání. Od Exodu a opuštění Starého světa již tak uplynulo spousta let. Mnohé se od té doby změnilo a civilizace dokázala postoupit mílovými roky kupředu. Můžeme se domnívat, že pravděpodobně již dávno překonala vzdělanost a vyspělost kultury původního Starého světa.

Exodus

Exodus je bez diskuse stěžejní událostí pro založení lidské civilizace v Sektoru 42. Některé z mocných rodů, v té době ovládajících nyní již legendární Starý svět, se před více jak 275 lety rozhodly, že zachrání sebe a svůj lid před hrozící zkázou svého světa. Proto nechaly vybudovat obrovskou flotilu mezihvězdných korábů a následně opustily svou domovinu, aby se vydaly vstříc nejistým zítřkům do neznámého vesmíru. Co stálo za zkázou Starého světa, se dnes samozřejmě můžeme pouze domnívat. Někteří mluví o výbuchu supernovy, jiní o zničující válce, nedostatku surovin, hladomoru či dokonce příchodu jiné civilizace do systému Starého světa.

Původně měla cesta trvat pouhé dva měsíce, nakonec to bylo celých 16. Flotila našla svůj cíl daleko za hranicemi v té době prozkoumaného vesmíru v oblasti, nyní označované jako Sektor 42. Dorazila na planetu dnes známou jako Terra I., jeden z nynějších světů Centrálního systému. Právě zde našla předlouhou poutí zbídačená výprava svůj nový domov. Od toho momentu se také začal psát kalendář Sektoru 42, taktéž označován jako „po přistání“.

Osídlení Centrálního systému

Okamžitě po přistání byla založena centrální vláda, jež měla pod vedením Velké rady, složené z představených jednotlivých významných rodů, vést lidstvo v jeho nové domovině k lepším zítřkům. V rámci Exodu Flotila osídlila pouze jeden ze světů dnešního Centrálního systému a zároveň i přišla o možnost mezihvězdného cestování ukotvením a postupným rozebráním hvězdných korábů na Terra I. I přes to však noví osadníci Sektoru 42 neztratili možnost další kolonizace díky meziplanetárním motorům podsvětelných rychlostí. Poměrně brzy po přistání se mohli lidé vydat k objevování blízkých světů, vhodných pro život nebo alespoň terraformaci.

Brzy se ukázalo, že v doletové zóně od Terra I. se nachází nejen světy její soustavy, dnes známé jako Isiandra, ale také další dva celé systémy, a to JweFeri a DaThra. Dnes jsou tyto tři soustavy společně označovány a obecně známy jako jednotný Centrální systém. Po následující desetiletí přibližně mezi lety 18 až 112 byly osídleny téměř všechny světy těchto systémů, ve většině případů však musely projít dlouhou terraformací. Zároveň však Centrální systém jasně ohraničoval možnosti a dosah lidských technologií, přelom přineslo až opětovné vynalezení FTL systémů, tedy získání možnosti nadsvětelného cestování. V tomto období, vzhledem k enormně rychlému růstu obyvatelstva a nepružné vládě Velké rady, také začínají vznikat první protivládní hnutí. Situaci z velké části uklidňuje vznik voleného občanského Prezidia, které se má zapojit do vedoucího aparátu centrální vlády.

Kolonizace Sektoru 42

Někdy mezi lety 48-62 byl zaznamenán obrovský pokrok ve vývoji nadsvětelného pohonu, z velké části se vycházelo ještě ze ztracených technologií, původně pocházejících ze Starého světa. I když již v těchto dobách existovaly experimentální motory, schopné teoreticky cestovat nadsvětelnou rychlostí, opravdový průlom přišel až roku 96, kdy byl konečně představen plně funkční, mezihvězdný FTL pohon.

Tento technologický pokrok znamenal pro lidskou civilizaci a centrální vládu obrovský skok v možnostech kolonizování Sektoru 42, už se nemusela omezovat pouze na relativně snadno dostupné světy Centrálního systému, ale mohla vysílat své lodě mnohem dále do doposud téměř neprozkoumaných oblastí. Brzy se FTL pohon zdokonalil natolik, že lidé mohli poměrně jednoduše cestovat nejen v rámci centrálních planet, ale i dalekých koloniálních systémů, daleko za hranicemi podsvětelných meziplanetárních plavidel. Díky tomu došlo k rozsáhlé kolonizaci mnoha systémů a rozvoji světů celého Sektoru 42. Za největší vlnu kolonizace je považováno období mezi lety 107 až 171, ale i v následujících letech bylo objeveno hned několik dalších světů a dá se říci, že kolonizování a objevování nových systémů trvá až do dnešních dnů. Ke kolonizaci z velké části pomohl také vzestup Prezidia, které roku 140 definitivně převzalo vedoucí úlohu v rámci centrální vlády.

Dnes

Ačkoliv převzetí vlády Prezidiem a zároveň rozšíření obzorů a možností lidské civilizace díky nadsvětelným technologiím vedlo Sektor 42 k lepším zítřkům, obrovská rozlehlost vládou ovládaného prostoru, vzdálenost mezi jednotlivými světy a postupný vzestup zbytečné byrokracie a následně i korupce časem vedly k nespokojenosti obyvatelstva. Na centrálních planetách často kvůli přílišnému dohledu Prezidia a v koloniích naopak kvůli materiálnímu zneužívání zdejších světů a jinak nezájem o blaho místního obyvatelstva. Také se rok od roku stále zvětšují rozdíly v technologické i životní úrovni v Centrálním systému na jedné straně a vzdálenějších koloniích na straně druhé.

Od získání rozhodujícího slova Prezidiem roku 140 až přibližně do roku 190 Sektor 42 jen vzkvétal a prosperoval. Brzy se však objevily neduhy jediné centrální vlády a netrvalo dlouho, aby vznikly protivládni uskupení, často operující daleko od centrálních světů, a tedy mimo přímý dosah Prezidia. I když tyto povstalecké, někdy až separatistické tendence, byly alespoň zpočátku poměrně nevýrazné a Centrální flotila neměla problém se s nimi snadno a většinou i potichu vypořádat, posledních dvacet let tyto protivládni vlivy značně posílily a staly se přímou hrozbou pro fungování centrální vlády a jejímu prosazování moci na odlehlých koloniích. Opakované střety mezi vládními jednotkami a separatisty se vyhrtyly v letech 261 a 265 až do stavu otevřené války. V obou případech sice zvítězila Centrální flotila a rozdrtila povstalce, separatistické tendence některých kolonií však tyto události, v historii zaznamenané jako 1. a 2. konflikt, spíše posílily. I když je posledních téměř deset let poměrně klid, není pochyb, že se něco velkého chystá a Prezidium se proto má na pozoru. Kromě toho musí nyní centrální vláda opět brát v potaz některé z mocných rodů, jejichž význam několik posledních desetiletí značně vzrostl a to jak z politické, tak i materiální stránky. Právě rody totiž ovládají rozsáhlé kolonie a mnohé významné světy spadají právě pod jejich správu.